

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kinizsi-utca 920. sz., Nova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyiltér petiszonkén 10 kr.

Az orom-alji vízlevezető árok.

(Második közlemény.)

A föllebbezés, melyet mintegy 110 aláírással az érdekeltek a 9941/1885. sz. alispáni határozat ellen beadtak, tartalmának érdekességénél fogva megérdemli a közzétételt, mely is a következő tartalmu:

Tekintetes Tanács!

Tisztelettel alólírottak mindenikének a tettes tanács által ad 3631/1885. kig. szám a kibocsátott részint egy, részint több „Fölvívás“ kézbesített, melyekkel arra hivatunk föl, miszerint a 9941/1885. számú alispáni rendelet értelmében az orom alatti vízlevezető árok munkálatai után reánk külön-külön kivetett összeget 8 nap lefolyása alatt — különbeni közigazgatási végrehajtás terhe mellett, a város házipénztáránál fizessük le.

Mint hogy mi sem a föntebbi címen fölünk követelt összegek kivetéséhez, sem a fölvívásban említett munkálatok megrendeléséhez és elkészítéséhez sem közvetve, sem közvetlenül hozzá nem járultunk, annak költségeit magunkra nem vállaltuk, a munkálat árára nézve senkivel nem szerződöttünk, soha senki által meg nem kérdeztünk, arról sem közvetve, sem közvetlenül senki által soha nem értesítettünk, e tekintetben senki, sem egyesek, sem hatóság szabad rendelkezésének magunkat alá nem vetettük: ennél fogva ezen rólunk, nélkülünk történt intézkedés és meghallgatásunk, hozzájárulásunk, beleegyezésünk, előleges megkérdezésünk vagy utólagos jóváhagyásunk nélkül reánk egyoldalulag kivetett fizetéssel való jogtalan és illetéktelen megterhelés ellen kénytelenek vagyunk a törvényes felsőbbségénél orvoslást keresni, illetve ahhoz föllebbezéssel járulni az alább előterjesztendő indokoknál fogva:

1-ször. Mi a fölvívásban hivatkozott 9941/1885. számú alispáni rendeletről, annak létezéséről, tartalmáról, intézkedéséről mind ez ideig semmi tudomással nem birtunk, arról sem hivatalos, sem magán uton soha nem értesítettünk, az velünk semmi alakban nem közöltetett, nekünk nem kézbesített, sem előttünk soha senki által ki nem hirdettetett, ennél fogva annak intézkedéseit, meghagyásait, vagy bármilyen néven nevezendő rendelkezéseit azon irányban, hogy annak alapján reánk bármilyen cím alatt terheket kiróni, miniket fizetésekkel megterhelni lehessen, jogszerűleg kötelezőknek, érvényeseknek el nem ismerjük, el nem ismerhetjük.

Hasonló észrevételt és kifogást teszünk a fölvívás hivatalos jelzéseül annak fején kivetett 3631/1885. kig. számú intézkedésre is, melyről szintén nincs tudomásunk.

A miről ez ügyben magán uton tudomást szerezhettünk, az mindössze annyiból áll, hogy a „fölvívás“ folytán utána néztünk az abban hivatkozott „9941/1885. számú alispáni rendeletnek“, és nyomára jöttünk, hogy Bács-Bodrogvármegye alispánja hozott 1885. évi május 7-én 9941/1885. alisp. sz. a. egy h a t á r o z a t o t — nem rende-

letet — a zentai és adai határok egy részén elterülő talaj- és orom nevű part alól kiszivárgó kalocsai völgybeli belvizeknek összeköttetésbe hozatala és a fönnforgó természetes medrek fölhasználásával a Tiszába való beömlését célzó belviz-rendelet ügyében.

Tudomásunkra esett ugyanezen most hivatkozott alispáni határozatból az is, hogy ugyanaz csupán Zenta város tanácsa és Ada község előljáróinak, a végrehajtó választmány tagjai, u. m.: Gombos Gábor Zenta város polgármestere, mint a végrehajtó választmány elnöke, Hevér Péter, Gyorgyovánszky György, Rigyicsky Dömötör és Mester Lajos zentai lakosok, továbbá: Kelemen János Ada község bírása és Bizinger János adai lakosnak, mint a végrehajtó választmány tagjainak, Matkovits Lajos járási szolgabírónak, a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium kultur-mérnöksége, a megyei kir. építészeti hivatal és a megyei közigazgatási számvevőségnek rendeltetett kézbesített.

Az alispáni határozatnak ezen intézkedést tárgyazó pontjában az utolsó szó gyanánt álló „k é z b e s i t e n d ő“ ige — sit venia verbonem concordal — ugyan a kézbesítés alanyai gyanánt megnevezett egyesek és hivatalok után alkalmazott raggal, azonban úgy hisszük, nem tévedünk, ha nem betűszerint értendőnek, hanem inkább tollhibának vesszük a nyelvtanilag hibás kitélt.

És ha maga a tisztelt alispáni határozat egyéb lényeges részeiben is csak ily csekély mérvben nem konkordálna a tényekkel és a valódi tényállással, talán nem is panaszkodnánk ellene, dacára annak, hogy nekünk nem kézbesített, sem velünk nem közöltetett.

Mint hogy azonban a 9941/1885. sz. alispáni határozat sem a tényekkel, sem a valódi tényállással meg nem egyez, kénytelenek vagyunk úgy magát a tisztelt alispáni határozatot, mint az annak alapját képezett egész eljárást panaszunk tárgyává tenni s föllebbezésünket mindazon egyes mozzanatokra kiterjeszteni, melyek az eljárás szabálytalanságát, fölületességét, törvénybe ütköző helytelenségét és semmiségét derítik föl nemcsak, hanem kénytelenek vagyunk rámutatni a tisztelt alispáni határozatnak azon egyes részeire is, melyek határozottan tényellenesek.

E szerint föllebbezésünk tárgyát lényegileg a tettes tanács által kibocsátott fizetési fölvívások alapján vett 9941/1885. számú alispáni határozat és az annak alapját képezett eljárás, mivel a tettes tanács által kiadott fizetési fölvívások érvényessége és jogosultsága kizárólag az előzmények joghatályától függ. Ugyanazért

2-ször. Törvénybe ütközönek tartjuk a panaszolt alispáni határozatot és az annak alapját képezett egész eljárást, mert annál az 1874. XI. t. c. 7. §-a, illetve az 1871. XXXIX. t. cikknek az előbbi törvényszakaszban fölhatt §-ának rendeletei s intézkedései meg nem tartattak.

Ezen állításunk bővebb indokolásra nem szorul, mert kétségtelen az magából a föllebbezett határozat tartalmából, annak az eljárásra vonatkozó iratokkal való egybevetéséből és abból, hogy mi az eljárásnál sem törvényesen képviselve nem voltunk, sem abba közvetlenül be nem folytunk, illetve törvényes képviselőnk mellőztetett, részben pedig nem is létezett sem tényleg, sem jogilag. Mert

3-szor. A föllebbezett alispáni határozat a zentai érdekeltség részéről a végrehajtó választmány tagjai gyanánt: Hevér Péter, Gyorgyovánszky György, Rigyicsky Dömötör és Mester Lajos zentai lakosokat nevezi meg.

Ennek ellenében mi egész határozottsággal kijelentjük, hogy az egész eljárásnak egyetlen mozzanata sem létezik, melyben nevezettek a mondott minőségben a dolgok intézésébe befolytak. — Nem mutathat föl senki oly ténykedést, eljárást, intézkedést, melyben nevezett végrehajtó választmányi tagok részt vettek, abba befolytak, vagy befolyásukat érvényesítették volna. Nem létezik egyetlen jegyzőkönyv általuk aláírva, mely tanusítaná, hogy ülésekben részt vettek, határozatok hozatalához hozzájárultak, — sőt az ülésekre, melyek az eljárás alatt tartattak, nagobbára meg sem hivatnak, mindnyájan pedig soha sem, annál kevésbé vettek és vehettek tehát abban részt.

Bármely szónál hathatósabban bizonyít egyébiránt e tekintetben a végrehajtó választmány három életben levő tagjának % alatt ide zárt nyilatkozata, mely az érdekeltek képviseltetése tekintetében és az eljárás mibensőségét illetőleg minden további magyarázatot fölöslegessé tesz.

4-szer. A most hivatkozott % alatti nyilatkozat alapján teljes joggal érvénytelennek, joghatály s kötelező nélkülének nyilvánítjuk tehát az egész eljárást és az arra alapított, itt föllebbezett alispáni határozatot. — Már maga az érdekeltség megalakítása nem felel meg a törvény rendelkezésének, mert az 1871. XXXIX. t. c. 2. §-a értelmében az érdekeltek birtokosoknak az ártérben birt holdak mennyisége szerint számba veendő többsége kívánatik az ármentesítő társulat megalakulásához, — holott az indokok ad I ső pontjának 2-ik bekezdésében az mondatik, hogy az 1882-ik évi november 23-án tartott érdekeltségi közgyűlésen a zentai összes érdekeltség 220²¹⁵/₁₆₀₀ holdnyi területtel volt képviselve és az alakulás ez alapon mondatott ki, — pedig ugyanazon indokok ad VIII. pontjának 2-ik bekezdésében a zentai érdekeltség ártérbeni birtoka 441¹⁴⁴³/₁₆₀₀ holddal van kitüntetve.

(Harmadik közlemény következik.)

Még egy adalék a zentai rendezett tanács megalapításának történetéhez.

Lapunk mult számában föl lettek sorolva mindazon előnyök, miket városunkban a rendezett tanács megalapításából kifolyólag 1872-ben remél-

tek. A közlemény alapjául Jankovich Aurél urnak egy kezeink közt levő régi fogalmazványa szolgált. A napokban pedig Szárics Bertalan urnak, ki 1872. évben városi főjegyző volt, egy fogalmazványa került kezünkbe, mely fölhívás alakjában szintén a rendezett tanácsal járó előnyöket sorolja föl. Nem tudjuk, vajjon e fölhívás látott-e valaha napvilágot, vagyis megjelent-e nyomtatásban? Különben ha megjelent is: ma, majdnem 14 évvel kelte után, bir még annyi érdekl, hogy újra fölleveníttessék.

Mielőtt tehát multkori ígretünkhez képest annak kimutatásához fognánk, hogy a rendezett tanácshoz fűzött remények legtöbbje mai napig pium desiderium maradt, vagyis hogy a rendezett tanács multbéli és legkiváltkép jelenlegi működése nem felel meg a várakozásnak, bővebb adalék-képen e tárgyhoz, közöljük az időközben kezeinkbe került Szárics-féle fölhívást is, bár tartalma fővonásaiban azonos a Jankovich-féle dolgozattal.

A Szárics Bertalan ur által fogalmazott fölhívás így szól:

„Zenta város tisztelt polgáraihoz! Zenta városának 1872. évi május hó 29-én tartott közgyűlésén elhatározatott, miszerint e városnak szabad királyi várossá leendő emeltetése, vagy esetleg rendezett tanácsnak kieszközlése tekintetében egy kilenc tagu bizottság az ügy tanulmányozása alapján javaslatot terjesztszen elő, melynek alapján a közgyűlés részletes elhatározatait is meghozhassa.

Az alólirt kilenc tagu bizottság több ízben tartván tanácskozást e fontos tárgyban s a vitákból eszmék tisztázása, nemkülönben a bizottságon kívül is jelentkezett alapos nézetek nyomán azon érett megfontoláson gyökeredző egyhangu megállapodásra jött, miszerint szabad királyi várossá leendő emeltetése e városnak ez idő szerint kivihető nem lévén, a rendezett tanács kieszközlése lehetne csupán a város jelenlegi viszonyainál fogva kívánatos és minden érdekeltsgü polgárokra nézve üdvös.

Az alólirt bizottság ezen javaslatát bőven kifejtett indokaival együtt az 1872. évi december 21-én tartott közgyűlésben előterjeszté, a midőn a fölhívott érvek megvitattatván, majdnem egyhangulag a rendezett tanács kieszközlése fogadtatván el elvben oly módon, hogy a javaslat ezen részére vonatkozó indokok s illetve a város lakosaira háruló előnyök, s maga a tárgy röviden szövegezve kinyomattassék és a város polgárai közt kiosztassék, azon célból, miszerint egyes polgároknak is adassék alkalom a fönti elvi határozat mellett, vagy az ellen, netalán megfigyelendő nézeteiket érvényesíthetni. Mely időt engedő eljárás után hozná a közgyűlés azon végelhatározását, miszerint az 1871. évi községek rendezéséről szóló törvény IX. fejezet 134. és 135. §-ai értelmében a rendezett tanácsért kérelmezzen, mely kérelemnél a 135. §. a) pontja szerint kimutatandó, hogy ezen átalakulást a városi lakosok legalább azon része kívánja, mely az összes község egyenes államadójának felénél nagyobb részét fizeti.

A rendezett tanács elnyerése esetén a városra s illetve egyes lakosaira nézve, nemkülönben a jövő fölvirágzást tekintve a következő előnyök hárólnak, u. m.:

1-ör. Mint rendezett tanácsu városnak, minden közrendészeti ügyek fölött első fokban hatásköre leendő, nevezetesen a csend és rend fenntartása, mezeli rendőrségi, építészeti, közegészségügyi és a vásári rendőri ügyekben; mi a községi szervezetnél a szolgabírói hivatal hatásköréhez tartozik.

2-ör. Városunknak árvaszéke lenne, mely annyira fontos és életbe vágó szükség a hagyatéki ügyek gyors letárgyalására nézve, hogy ezen egy előny maga kívánatosá teszi a rendezett tanács föllállítását. De tekintve ezen általános közhasznu előnyt, a nagyszámban levő árvaügykezelések rendkívül gyorsítottatnának s elmaradna azon kiszámíthatlan teher, hogy minden csekélységért Zomborba kell az érdekelteknek a megyei árvaszékhez fordulni, levelezni, közlekedni, hol az egész megyebeli árvaügyek összpontosítva annyi teendőt adnak, hogy egyes ügyek elintézésére néha egy vagy két évi időt kívánnak, míg itthelyt azon ügyek néhány hetek alatt célhoz vezethetők; maga az illető tisztviselő pedig minden egyes ügyet itthelyt könnyen megismerhet, annak bajait könnyen kiküldetheti, a helyben levő lakosokat könnyen kikérdezheti s igazi utmutatást nyerhet sok homályos ügyekben, míg a távolból ez mind elmarad, gyakran valamely szegény árva kárára.

3-ör. Jelenleg Zenta városának, mint nagyközségnek, csak 40 képviselője van s több nem lehet, míg ha rendezett tanácsot nyerend, az 1871. évi községi törvény 37. §-a szerint a város jogositva lenne legkevesebb 48 és legfeljebb 200 képviselőt, t. i. felét a legtöbb adót fizetők sorából, felét pedig a választás utjaniakból alkalmazni.

Ily nagy városban pedig, a hol 20 ezer lakos van és 6 $\frac{1}{2}$ □-mértföldet, a legjobb minőségűt birs a Tisza folyón virágzó kereskedést üz, kell, hogy a képviselők száma lehetőleg kiterjesztessék s hogy az ügybuzgó szakegyének, értelmes s képes lakosok oda alkalmaztassanak, kik különben a közélet ezen teréről kizárva vannak.

4-er. Zenta városa eddig mint nagyközség a követválasztásnál, az 1847/8. évi V. t.-c. 2. §. a) szerint, azon választási képességgel bírt, hogy a birtokosok közül az $\frac{1}{4}$ telekkel egyenlő arányú földbirtokosnak volt csak szavazata, míg az oly városokban, hol rendezett tanács van, a fönti a) pontnál fogva mindenki, ki 300 frt értékű házat vagy földet bir, szavazatképességgel fog birni.

5-ör. Ha e városnak bármikor érdekében fog állni, hogy a szabad királyi városok közé soroztassék, csakis úgy érheti el, ha a előbb rendezett tanácsu várossá fog emeltetni.

6-ör. Az 1. és 2. pontban jelzett teendőkre a város maga választja tisztviselőit s azok tényleg, de erkölcsi tekintetben is, közvetlen a városnak is tartoznak felelősséggel, kiknek minden oldalulag csakis a város teendői lévén köteles ségük keretében: figyelmük a város érdekeire leendő összpontosítva.

Ily nagy város, mely egyszersmint szép jövedelmi forrással is bir, okvetlen kell, hogy lehetőleg a nagyobb fokú önállóságot szerezzé meg, melyet a rendezett tanács életbeléptetése magával hord, hogy egyfelől minden alapintézkedések megtevésére a lehetőséget magában bírja a jelen kor igényeinek kielégítésére, másfelől pedig, hogy mindazon önfentartási köteleknek eleget tegyen, melyet az utókor méltán és jogosan kívánhatand elődeitől.

Megjegyzendő még az, hogy a rendezett tanács elnyerése esetén a házi kiadás az eddigi számítás szerint körülbelül 3000 frt összeg évi többletet okozna, mint jelenleg, mely összeg, a sok tekintetben kiszámíthatlan előnyökkel szemben, komoly kérdés és vita tárgyát nem is képezheti.

Tisztelt polgártársak! Gondolják meg komolyan mindezen okokat, s ezen kérdés megoldásánál vegyék igénybe a józanész utasításait, melyet nem egyéni érdek vagy pillanatnyi viszonyok alapján, hanem várospolgári kötelesség szent érzetével és az összeható általános viszonyokból kiindulva vitassák meg e fontos ügyet s annak alapján adjanak nézetük felől lelkiismeretes nyilatkozatokat, melyek a nagyközönség közt kifejlődven: majdan a közgyűlés e tárgyban határozatánál alapul vétethessenek.

Kelt Zentán, 1873. évi január hó 1-én.

Eddig a fölhívás. Már most rajtunk a sor, hogy ígretünkhez képest az 1872-iki szép álmokkal és nagy reményekkel szemben az ezidőszerinti tényleges rideg valóságot jellemezzük. Ezt azonban térszúke miatt csak legközelebb tehetjük.

x. y. z.

A takarékpénztári részvények átíratásának letiltása.

Ezen kérdést vetette föl K. S. és azon óhájának adott kifejezést, hogy mások is hozzászóljanak a kérdéshez, mert, ugymond, ő nem jogász és azon nézetét, hogy a kéznél nem levő takarékpénztári részvények átíratásának rendelőnyileg történt letiltása nem abszurdum, hanem ellenkezőleg a jogos eshetőségek közé tartozik, az osztrák-magyar banknak az 1878. évi XXV. t.-cikkbe igtatott alapszabályaival iparkodik helyesnek föltüntetni.

Az igen tisztelt cikkező ur, úgy látszik, megfeledkezett arról, hogy a végrehajtó eljárását nálunk nem az osztrák-magyar banknak törvény-cikkeibe igtatott alapszabályai, hanem az 1881. évi 60. t.-c. szabályozza, a ki pedig eme törvény-cikk 80-dik szakaszának utolsó bekezdését, a mely következőleg szól: „Ha a föntebb említett okiratok (ez alatt érti a takarékpénztári részvényeket is, a mi a §. elejéből tűnik ki) a végrehajtás foganatosítása alkalmával meg nem találhatók, de a végrehajtást szenvedő előadásaiból vagy a végrehajtató által előterjesztett bizonyítékokból az mutatkozik valószínűnek, hogy a követelés fennáll és a végrehajtást szenvedőt illeti: a lefoglalás a követelés szabatos körülírása mellett helyesíthető ugyan, de hatálya attól függ, hogy a követelés érvényesítéséhez szükséges okirat utólag megszerzettetik, avagy az a végrehajtást szenvedő által, vagy annak költségére a végrehajtató által megindítandó szabályszerű eljárás során megsemmisítettetik“ elolvassa, tudni fogja, hogy a részvények-átíratásának letiltása ha nem abszurdum, akkor legalább is fölösleges.

Az, hogy lefoglalhatók-e a kéznél nem levő takarékpénztári részvények, attól függ, vajjon a végrehajtató a kiküldött végrehajtó előtt előterjesztett bizonyítékokból valószínűvé tudja-e tenni, hogy a részvények végrehajtást szenvedő tulajdonát képezik, és pedig csak így lehetséges, ha

vagy a végrehajtást szenvedő kezei között talál egy oly okmányt, a mely a részvények tulajdonjogát kétségtelenné teszi, vagy a takarékpénztár fölmutatja részvénykönyvét és abban végrehajtást szenvedő mint részvénytulajdonos fordul elő.

Talán nem lesz fölösleges itt megjegyeznem, hogy a takarékpénztár igazgatósága nem kényseríthető arra, hogy részvénykönyvét betekintés végett fölmutassa, és ha sem a könyvet fölmutatni, sem nyilatkozni nem akar arra nézve, hogy a kértetett egyének vannak-e részvényei, akkor a végrehajtató nem szolgáltatván bizonyítékot a tulajdonra nézve, és végrehajtató törvényellenesen jár el, ha a kívánt foglalást eszközli.

Az, hogy a végrehajtató számokat sorol föl és azt mondja, hogy ezek végrehajtást szenvedő tulajdonai, nemcsak nem bizonyíték, de a valószínűségi állásról annyira áll, mint Makó Jeruzsálemtől; hisz minden végrehajtató tudja, hogy a részvények számozva vannak, tudja, hány részvény van kibocsátva, próba-szerencse, egy-két számra ráfogja, hogy végrehajtást szenvedő. Ez azonban nem elég arra, hogy azok lefoglalassanak; bizonyítékok által valószínűvé kell tenni, hogy azok végrehajtást szenvedő tulajdonát képezik.

A részvények átíratásának letiltása fölöslegessé válik, ha a kiküldött megértette a hivatkozott szakasz ama kitételét, hogy a lefoglalás hatálya attól függ, hogy a részvény utólag megkerestetik vagy a szabályszerű eljárás során megsemmisítettetik. Ha megkerül a részvény, fölösleges az átíratást letiltani, átíratja a bíróság; ha nem kerül meg, a megsemmisítést kell eszközöltetni, és akkor ujjal fölösleges az átíratásnak letiltása, mivel a megsemmisített részvények helyett kibocsátandó másodlatok a történt foglalás följegyzésével bocsátatnak ki.

Levelezés.

I.

Mohol, 1885. november 10-én.

Fényes multság villanyozta föl közönségünk társadalmi beléletét f. hó 7-én az ujonan földiszított gör. kel. szerb egyház fölszentelése alkalmával a nevezett hitközség részéről rendezett egyházi ünnepélyek által. Már reggeli 7 $\frac{1}{2}$ óra körül kivonult a határra nevezett hitközség képviselősege, élén a hitközség buzgó elnökével, Karakasevits Simon urral, valamint a községi előljáróság ő méltósága Sándor Béla főispán és ngos Matkovits Lajos szolgabíró urak fogadása végett, kik kegyesek voltak a már emlitem ünnepély hatását nagyrabecsült megjelensükkel fokozni.

Vendégeink 8 óra után Zentáról jövet megérkeztek a határra, honnan a jól megérdemelt s Karakasevits Simon ur által elmondott üdvözlő beszéd s erre adott válasz után a menet beindulván községünkbe; vendégeink szeretett plébánosunk, Ujhelyi Agoston ur vendégiszerező házába szálltak be. Alig hogy megérkeztek, az egyház harangjainak tompa zugása hirdeté, hogy az isteni tisztelet, a templom-fölszentelés kezdetét veszi; Karakasevits ur vendégeinket a templomba kísérvén, az istenitisztelet kezdetét vette, főtiszt. Borota óbecsei ker. esperes ur végezvén azt fényes segédlettel, ki az isteni szolgálat alatt fennkölt szellemű beszédben fejtegette a roppant számu híveknek a templom célját és az ünnepély jelentőségét. Emelte az istenitisztelet hatását a jóhírű n.-kikindai „Guszele“ című dalárda vegyeskara által kitünő karmesterük Tollinger R. ur vezetése alatt szíveségből végzett összhangzatos egyházi énekei. Az istenitisztelet befejezése után következett a kitünő konyhájáról ismert Tóth-féle vendéglőben rendezett közös ebéd, mely dacára, hogy volt állítólagos „pörkölt“ is, jobban sikerült, mint ahogy Tóth bátyánk reménylette. A közös ebéd alatt természetesen folyt a toaszt, mint a színméz, csegett a pohár, emelkedett a lelkesedés, megzendült a „sokáig éljen“, midőn főtiszt. Borota esperes ur a legalkalmányosabb királyra, Ő Felsője I. Ferenc József uralkodónk egészségéért, kinek bölcs kormányzása alatt virul e szeretett hazában levő összes nemzetiségek között a testvéries békek egyetértés — üritette poharát; mondottak még tartalomdús felköszöntőket ő méltósága Sándor Béla, Karakasevits Simon, valamint már a közmondásossá vált „aranyászaju“ Szulik ker. esperes ur ő nagysága, stb.

Délután 4—5 óra között magas vendégeink Zentára utazván, föloszlott a társaság, hogy új erőt gyűjtsön ugyanazon nap estéjén tartott s „Beszedé“-val egybekapcsolt táncmultság farsalmainak leküzdésére.

Esteli 7 óra után tömegesen vonult a diszes közönség a nagyvendéglőnek ez alkalomra berendezett termébe, hol özv. Geigerné — ki eme becses lap legutóbbi számában megjelent értesítés szerint Bulgáriába szándékozott utazni az ott alakuló félben levő amazon-ezred törzskari ezredesi állás betöltése végett, községünkben tartván első stációt új állásával egybekapcsolt méltóságának

tudatában — hadi szemlét tartott a terembe vonuló díszes hölgyesereg fölött. Hihetőleg meg volt elégedve a vítétsége az eredményvel, mert mikor Nedelykovits barátunk elkezdte olvasni a program első tétele alatt fölvetett üdvözlését, ajkai mosolyra nyílta és kezének kommandirozott aufwärtsbevegungjával levette ünnepélyesen ocoláriumát, hihetőleg hogy jobban hallhassa a fölolvast. Ezután következtek a majd a nagy-kikindai „Guszle“ című dalárda által, majd Karakasevits Mariska és Olga k. a. által zongorán remekül előadott dalok, melyek mind kitűnően sikerülvén, kellemes szórakozást nyújtottak a jelen volt nagy közönségnek.

A legutolsó, vagyis a „A keresztetek a tengeren“ című dalnak eléneklése után az előadási hely táncteremmé rögtönzöttvén s azután... „Szólt a duda, tapsolt a tánc, a sarkantyuk pöngöttek“ kivilágos kivirraítig.

A jelen volt díszes hölgyesereg között láttuk Karakasevits Mariska és Olga, Mátity, Szöke, Nedelykovits, Ofner k. a. Moholról, Heil k. a. Ó-Becséről, Tripolszky k. a. Szegedről, Popovits k. a. Adáról, Veszelinovits testvéreket N.-Kikindáról.

Ha emlékező tehetségemnek nem sikerült a valamennyi jelen volt szépek nevét följegyezni, kérem azokat, tudják eme bünt gyarlóságomnak be, mert biz' Isten még most is fülemben cseng az az agyvelőig ható frissesség, a melynek első struflija így hangzik:

„Sviraj sviraj gajdasica
Datyemo ti devojeticu
Tebi jednu meni dve
Tisze szrdis a ja ne.“

Pont.

II.

Mohol, 1885. nov. 8.

Világhírű költőink közül csupán Goethe tudott táncolni. Neki, a költők királyának, az univerzális szellemnek ezt is kellett tudnia, de a többi kerülte a táncot. Ezek a szabad szellemek talán nem tudták magukra venni, hogy más ember nótája szerint táncoljanak, vagy tán mind-egyikük látta azt a fölötte neveléses képet, melyet a táncolók nyújtanak a siket szemlélőnek, ki nem hallván a zenét, úgy képzelem, mintha megannyi örült járná a bolondját. Akármint volt is, a költő urak éppen egy igen költői mulatságot vontak meg maguktól.

Egy táncmultság, bájos hölgyek, fényes terem, ... Moholon! Istenem! ...

Még fülemben cseng a cigányzene sipító klarinétja, szívem még repes örömben, még epeszt a vágy a bájos hölgyesereg káprázatos hatása alatt, még szédülök a rohampolka eszeveszett gyorsaságától, még nem ocsudtam föl az ezeregy-szerű éj delejes álmából. A korhelyleves nem tudta lelohasztani bennem a költői ihletet. Képtelen vagyok minden prózai munkára. Az egyházjogtan tiszteletgerjesztő neveit nem tudom bemagolni. Az érdeműs Szent Péter helyett ugy képzelem, mintha Mariska a volna oda nyomtatva; Bonifác helyett Olgát olvasok, Gergely Gizellára változik át ... Hiába igyekszem az igaztól szabadulni, nem lehet ... Elgondolkozom: ha most a kedves hölgyeknek Mariska, Olga, Gizella helyett, Szent Péter, Bonifác és Gergely nevéket volna, mily jó dolgom lenne: az egyházjogot is megtanulhatnám és mellette a kedves hölgyekre is gondolhatnék. Így azonban, én istenem! — sem ezt, sem amazt tökéletesen ...

De félre az üres frázisokkal. A görög-keleti hitfelekezete hó 7-én szép ünnepet ült; művészileg renovált templomát szentelte föl. Kilenc órákor kezdődött a fűlszentelő mise, melyen meggyenk főispánja, szolgabírónk, Szulik prépost és az itteni intelligencia mellett számtalan vidéki jelen. Mise végeztével a Tóth-féle vendéglőben bankett tartott, ahol sok felköszöntés mutatta, hogy a csapásoktól annyira sanyargatott városunkban mégis van lelkesülni tudó ember. Mint csodát kell ezt följegyezni, mert a ki viszonyainkkal behatóbban foglalkozik, az bizonyára csodálkozni fog ezen.

Este a nagykikindai „Guszle“ című dalárda közreműködésével beszéda tartatott.

A Nedelykovits Szávó orvostanhallgató által előolvasott üdvözlő beszéd után, mely a szerb hitközség anyagi állapotának taglalásával foglalkozott, a többiek dicséretes működése közül különösen a nagykikindai énekkaré emelendő ki, mely jó taktikájával, erőivel, változatos programjával, főképp pedig karmesterének ügyes vezetésével kiérdemelte a nagyszámú, ha nem is igen disztinált közönségnek tapsban nyilvánult tetszését.

A Karakasevits kisasszonyok és Veszelinovits Zorka k. a. által előadott zongoradarabok megváltása és előadása is dicséretet érdemel, de a zongora hangja ellen határozott kifogásunk van; hasonló alkalmakra nem ily hangu zongora kell.

A tánckedvelő fiatalság előtt kissé túlerjedt beszéda után kedélyes táncmultság következett, mely az óbecsei zenekar közreműködésével reggeli 6 óráig tartott. Csodálatos, hogy az ifjuság közül oly soknak megfájdult a feje; nem tudni, vajjon azért-e, mert az a sok szép szem megzavarta az eszüket, vagy pedig az óbecsei banda idegrázó klarinetjának lelkiismeretét terhelte. Lelke rajta, ha ő az oka.

„A vallás nem egyéb, mint az istenben való hit“, — mondja az én kedves egyházjogtanom. Milyen okos ember gondolta ki ezt a definíciót, mert ha azt mondta volna, hogy a vallás nem egyéb, mint a lányban való hit, akkor vallás nem léteznék, mert a lányok hiányozhat, és nem lett volna beszédünk és én nem volnék most oly igen álmos s ennek következtében többet is írnék. De így ... Budite sztrpejlyivi! ...

Dávidka.

Különfélék.

— Kinevezés. Dr. Flesch János ur, városunk fia, padéi körorvos, torontálmegyei tiszteletbeli főorvossá neveztetett ki. Gratulálunk!

— Alapítsunk főgymnáziumot! Trefort miniszter választókerületéhez egy levelet intézett f. hó 9-éről keltezve, melyben a gymnáziumokról így szól: „Gymnáziumainknak a legroszabb reputációjuk van a külföldön, pedig vannak egyes iskoláink, a melyek tanáraikkal együtt kielégítők, — de a rossz iskolák rontják a jók hírét — s azon is nehéz segíteni, mert hisz a legkisebb szigorra, melyet a kormány a gymnáziumok irányában gyakorol, fölajdul a világ s mindjárt sértve vannak az egyházak, mintha a vallás érdeke követelné, hogy rossz gymnáziumaink legyenek. Egyébiránt nálunk többféle kórbetegségek mellett uralkodik a febris gymnasiális nervosa stupida. Minden mezőváros gymnáziumot akar s mindenki a gymnáziumokba küldi gyermekeit, akár van hozzá talentuma, akár nincs; mert a divatos fölfogások szerint a tisztességes mesterember nem ur, de ur az éhező hivatalnok, küldülő literátus, vagy per- s munkanélküli, szenzáloskodó ügyvéd. Ily fölfogások mellett az ország nem gyarapodhatik közgazdasági tekintetben. — Mit szól ehhez Zsarkó ur?”

— A város háza külső renoválása nem-sokára készen lesz. Gombos ur e munkánál sem tagadta meg külsőségeit, divatos piperék után kapkodó ceremónia-mesteri természetét. A drága pénzbe kerülő cifraságokat, mikkel a városház külsejét elhalmozattatta, sokan nézegetik. A közgyűlésnek bemutatandó kontót azonban annak idején aligha fogják ekkora nyugalommal nézegetni.

— Eljegyzés. Mihákovits Ilka kisasszonyt, Mihákovits István ur bájos fiatal leányát, a napokban jegyezte el dr. Vály Emil ügyvéd ur Küláról.

— Katalin-bál Schambach Emil ur, az Eugen herceg szálloda bérője, f. hó 21-én, vagyis a Katalin-napját megelőző szombaton, polgári bálal rendezte a nagyvendéglő üvegtermében. A beléptidijából befolyó tiszta jövedelem a város szegény iskolás gyermekei javára fog fordítani. Reméljük, hogy sikerülni fog!

— A zentai kereskedő-ifjak társulata f. hó 7-én nyitotta meg új helyiségét az Eugen herceg szálloda emeletén. Az ünnepély föl-olvasással kezdődött. Kohn Ignác társulati tag olvasta föl: „A keresztes hadjáratok előzményeinek és következményeinek befolyása a kereskedelemre“ című dolgozatát, melylyel élénk tetszést aratott. Ezután társas vacsora következett, melyen számtalan felköszöntő mondatott. A vig kedélyű társaság csak éjfél után oszlott szét. S. B.

— Ekeverseny Ó-Becsén. Az ó-becsei gazdakör október hó 19-én ekeversenyt tartott. Az ekeversenyen jelen voltak: Zsótér Andor, a gazdakör elnöke, Albrecht Gyula, a kör titkára és számos érdeklődő a helybeli és vidéki gazdák közül. Kísérleti tér az u. n. járásföldek és Zsótér Andor tulajdonát képező „nagy völgy“ birtokrész. A vonóerő megállapítása céljából minden egyes versenyző eke erőjelző készülékkel lett ellátva. Az erőjelző következőképen mutatta az egyes ekek vonóerő szükségletét: a Schlick-Krumpach-féle VI. számú kettős ekéjénél 225 klg.; a Gubics-féle egyes ekénél 258 klg.; az Eckert-féle kettős ekénél 285 klg. Tehát a Schlick-Krumpach-féle eke igényelt aránylag legkevesebb vonóerőt. Hozzávéve még ennek szolid és célszerű konstrukcióját, az eféle ekek beszerzése ajánlható. (G. E.)

— Hazárdjáték folyik a Zombor és Vidéke szerint az ottani kaszinóban, mely éppen arra van hivatva, hogy egyes családokat örvény szélére juttasson. Mi is hasonló okból szóllhatnánk föl a társaskör helyiségében jelenleg is magát megvonó ferbli kompánia ellen, melynek köztudomás szerint két évvel ezelőtt egy kereskedőnk áldozatul is esett. A kapitány ur, mint

tudjuk, a társaskörnek tagja; csodáljuk tehát, hogy hivatalos kötelességénél fogva nem ugrasztja szét a könnyelmű kompániát.

— A Zentai Ellenőr panaszkönyve. Tisztelt szerkesztő ur! Panaszom van, sziveskedjék annak becses lapjában tért engedni:

Ollai Mari kisasszony tanítónő 10 éves kis leányomat: Dudás Marit folyó hó 5-én az iskolába rendelte s vele padlót suroltatott. Ez tudomásomra esvén, megtiltottam leányomnak, hogy jövőre hasonló munkát végezzen, minek folytán a fenti nap délutánján nem is jelent meg az iskolatisztogató munkájára.

Leányomnak a szolgáló munkáról való elmaradása annyira kihozta a t. kisasszonyt a sodrából, hogy másnap az iskolából kitiltotta, mely idő óta leányom kénytelen a tanórákat honn tölteni.

Tisztelettel kérdem már most a t. kisasszonyt: hogy a taurendben benne foglaltatik-e a surolás mint köteles tárgy? Ha igen, akkor miért tetszik iskolatisztogató címén a kiszabott díjat fölvenni? Ha pedig nem, akkor milyen joggal használja föl gyermekemet cselédmunkára? És végül a cselédmunka megtagadása mióta ok az iskolából való kizárára?

A tekintetes igazgató urhoz pedig azon tiszteletteljes kérdést intézem, hogy méltóztatott-e panaszom folytán a t. kisasszonyt felelősségre vonni, illetve hajlandó-e ezen dolgot erőlyes vizsgálat tárgyává tenni? — Zenta 1885. nov. 11.

Dudás Menyhercz.

Színészet Zentán.

Beállott az ős, ködös, esős napjaival, hosszú estéivel. A mezei munkának, a vig szüretnek is vége, a fürdőtől pedig már régebben búcsút vett a közönség. A nyár fátalmai, szórakozásai után békés otthonukba tértek az emberek, megkezdődött a csendélet. Ez a színi előadások, hangversenyek és fölolvadások évadja. Mindezen szellemi élvezetekből és szórakozásokból bőven kijut a nagyobb városok közönségének.

Alig van nagyobb, jelentékenyebb város hazánkban, melynek legalább a téli évadra állandó színháza ne volna, a kisebb városok, a hova Zenta is tartozik, a vidéki vándor színtársulatok előadásiban gyönyörködnek.

Az első dérről, a mit köznyleven „cigányharmat“-nak neveznek, hozzánk is beköszöntött a vándor műzsa. Pesti Ildás Lajos színigazgató, kit közönségünk tavalyról ismer, a napokban osztatta szét előleges színi jelentését. Előadásait a nagyvendéglőbeli üvegteremben f. hó 27-én kezdi meg. Az előleges jelentésből kiemeljük a következőket:

Mint társulatom alábbi névsorából is kitétnik, minden lehető elkövettem, hogy társulattal még a legkényesebb műigényeknek is megfelelhessenek. Műsoromat a budapesti színházak legjobb és legújabb műsor-darabjaiból állítottam össze, különös figyelmet fordítva az énekes darabok és operettek; ruhatáram egyike a legdiszesebbek s legfényesebbeknek a vidéken, diszlet és színpadi kiállítások tekintetében is képes vagyok a fokozott műigényeknek megfelelni.

Minden igyekezetünk oda irányuland, miszerint összevágó, kerekded előadásainkkal a t. közönségnek valódi műélvezetet szerezzünk azon reményben, hogy e város és vidékének lelkes közönsége törekvésünket méltányolja, ország-szerete elismert hazafias pártfogását tőlünk sem vonandja meg.

Társulatom tagjai: Raizné Amália, drámai hősnő és társalgási. Nagy Linda, első operette és népszínmű-énekesnő. Perczel Mari, népszínmű- és operette coloratur-énekesnő. Borossné Anna, drámai szende és naiva. Tharaszovics Margit, társalgási és operette énekesnő. Arányiné Karolin, anyaszínmű. Dobóné Matild, második operette-énekesnő és soubrette. Makainé Paula, vigjátéki anya, operette-komika. Szepesi Paula, második szende és naiva. Farkas Teréz, segédénekesnő. Réthy Erzsébet, segédszende. Öt kardalosnő.

Férfiak: Pesti Ildás Lajos, drámai apa és jellem (igazgató). Dobó Sándor, burleszk komikus és operette-buffó (rendező). Aranyossy Gyula, társalgási és jellem (rendező). Virányi Jenő, karnagy. András Mihály, hásszerelmes és társalgási, operette bass-bariton. Szigethy Jenő, népszínmű-énekes és operette-tenorbariton. Boross Endre, kedélyes apa- és pedáns-komikus operette. Réthy László, salonkomikus és társalgási operette. Kontz Ernő, operette tenor, síhederszerepekre. Németh János, lyrai szerelmes, operette. Makai Zoltán, másodapa-jellem. Szép József, apaszínmű. Hazai József, sűgő. Öt kardalos; egy szertárnok; egy segéd; egy ruhatárnok; egy színházszolga.

Gyermekszerepekre: Dobó Sárika.

Műsoromból a következő darabokat említem föl: Operettek: Koldusdiák, Gasparone, Rip van Winkle (fényes kiállítás). Az üdvöske, Korne-

villi harangok, Boccaccio, Furesa háboru, Az eleven ördög (legújabb). Népszínművek: Csokon szerzett völegény, Nőemancipáció, Cigány Panna, Buzavirág, Vén kupec, Vadgalamb, Árendás zsidó, stb. Drámai válfajok: A vasgyáros, Ohnet híres francia színműve; Az arany ember és Fekete gyémántok, Jókai Mór legújabb színművei (díszes kiállítás); Az ember tragédiája, Madách világhírű drámai költeménye; Buborék, vigjáték Csiky-től; A sabin nők elrablása, bohózat; Denise, színmű; A kis szórakozott, francia vigjáték.

Mindez a vidéki színigazgatók szokása szerint csak úgy „bérlet előtt” van ugyan mondva, s ha Pesti Ithás Lajost urat nem ismernek, nem sokat adnánk a szép ígéretekre, mint-hogy azonban Pesti ur egy ízben már beigazolta közönségünk előtt, hogy szavának ura tud lenni és hogy „bérlet előtt” tett ígéréit, „bérlet alatt” töle telhetőleg be szokta váltani: teljes reménnyel nézünk az élvezetek elé, melyeket a szín-előadások, a tagok névsorából következtetve, ígérnek. K. S.

Üzleti heti szemle.

Zenta, 1885. november 13.

(n-ó) Gabonában a lefolyt héten igen kevés üzletünk volt. Sem az árfolyamokban, sem a

forgalomban nem fejlődött ki határozott irány, miután a bpesti tőzsdéről buzdító jelentések nem érkeztek. Mai heti piacunkra kevés gabona hozatott föl. Jegyzéseink: buza 7.20—7.30. árpa 4.60—4.70, zab 5.50—5.70, csöves kukorica 2.50—2.60 tavaszi szállításra 4.30—4.40 (100 klgként, készpénz).

A kedvező időjárás folytán, mely az egész őszt át uralkodott, az őszi vetések igen szépen fejlődnek és bokrosodnak, sőt a későbbiek is már javában kelnek. A repek gyönyörűen állanak. A tavasziak alá az előmunkálatok már több helyen foganatba vétettek. Időjárásunk pompás.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

DUDÁS ISTVÁN.

Kiadó bolthelyiségek.

Dr. Kellner József főtéri házában, a jelenleg Kráhl Mór által bérben birt kettős bolthelyiség, továbbá ugyanezen tulajdonosnak a Kossuth-utcára nyíló bolthelyiségei közül a piac felőli leg-szűcső, egy vagy több évre minden órában kiadók. — Bővebb fölvilágosítást ad: özv. Feud Sámuelné.

659/1885. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróság 7313. sz. végzése által Hirschenhauser József javára Gere Mihály János és Gere Ignác ellen 600 frt tőke, ennek 1885. évi május hó 1-ső napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 59 frt 68 kr per-költség követelés erejéig elrendelt kilégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 968 frtra becsült 4 koszi, 5 ló, 2 tehén, 4 lószerszám, 50 köböl buza, 100 köböl zab-ból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 8345/1885. sz. kiküldést rendelő vég-zés folytán a helyszínén, vagyis Zenta városánál leendő eszközökre 1885-ik évi nov. hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1885. évi november hó 11-ik napján.

Rácz István, kir. bir. végrehajtó.

325/1885. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróság 209. számú végzése által Kerekes Sándor javára Jakovlyevits Milan ellen hátralékos 13 frt 5 kr per-költség követelés erejéig elrendelt kilégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 390 frtra becsült 3 koszi, 4 ló szerszám, 1 eke talpával, 2 ló és egyéb tárgyak-ból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 4000/1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Ada Főszékházánál leendő eszközökre 1885-ik évi november hó 18-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1885. évi nov. hó 7-ik napján.

Rácz István, kir. bir. végrehajtó.

3571/1885. tk. sz.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A zentai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kráhl Mór végrehajtónak Csernák Illés és Horti Roza végrehajtást szenvedők elleni 270 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zentai kir. bíróság területén levő, Zenta városában és tekinthet határában fekvő, a zentai 2017. sz. tjkben fölvetett A. I. alatti 270. hrsz. ház és 400 □-öles udvartelekre o. é. 600 frt kikialtási árban, továbbá az u. a. tjkben fölvetett A. + alatti 5945/b. hrsz. 1 h 600 □-öles földből Csernák Illés illető jutalékra o. é. 150 frt kikialtási árban, az u. a. tjkben fölvetett 4974. hrsz. 1 h 600 □-öles földből Csernák Illés illető jutalékra o. é. 150 frt kikialtási árban és az u. a. tjkben foglalt 6984. hrsz. szintén 1 h 600 □-öles földből hasonlólag Csernák Illés illető jutalékra ugyancsak o. é. 150 frt kikialtási árban, végre a Mária-utca alsó sarkán, a libalegelőn fekvő, a gyepre néző 200 □-öles udvar-telek nem telekkönyvezett házra o. é. 600 frt kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi december hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor ezen kir. járásbíróság mint tkvi hatóság érte-

sítő termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Együttal fölhívtnak mindazok, kik a Mária-utca alsó sarkán a libalegelőn fekvő nem telekkönyvezett házra tulajdoni avagy más igényt érvényesíthetn vélnék, miszerint igénykeresetüket, ha pedig a vételárból kilégítési elsőseget igényelnek, elsőbbségi bejelentés-iket az árverési határnap előtt annál bizonyosabban bejelentésék, minthogy különben igényeik figyelembe vétetni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezé-hez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Zentán, 1885. évi szept. hó 10-én.

A zentai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Nékám Gyula, kir. albiró.

Valódi

ORVOSI MALAGA-SECT

A klosterneuburgi csász. kir. borkíséleti állomás vegy-elemzése szerint

Kitünő jó, valódi malaga,
mint kitünő erősítő-szer elerőtlenedett be-tegek, üdülők, gyermekek stb. szá-mára, a vérszegénység és gyomor-gyengeség ellen legkitünőbb hatású. 1/2 és 1/2 eredeti palackokban s törvényesen be-jegyzett vedjegy alatt a

1204 küld szét

spanyol bornagykereskedés Vinador
Bécs. Hamburg.

Eredeti áron 2 frt 50 és 1 frt 30 krért.
Továbbá különféle legfinomabb külföldi borok eredeti üvegekben és eredeti áron kaphatók:
Zentán: Knpkai Géza gyógyszerész urnál.
Moholon: Kossin Károly urnál.

A „Vinador” jelre, valamint a törv. véd-jegyre tessék különösen figyelni, mert csak akkor vállalunk a valódiságot és jóságát teljes kezeséget.

Kitünő minőségű oravicai

FÜTŐSZÉN

nálam tetszés szerinti mennyiségben kap-ható.

5 mmázsán felüli
megrendelésnél a szentet

a házhoz szállítom.

Megrendeléseket szíveségből

VARTUS ALAJOS ur
fogad el.

Tisztelettel

Grundböck István.

Am 1. und 15. eines jeden Monats beginnt ein neues Abonnement auf das oppositionelle

„Budapester Tagblatt“

dessen Prämumeration hiemit der deutschlesenden Bevölkerung empfohlen wird. Wie bisher wird das „Budapester Tagblatt“, unabhängig nach jeder Richtung bleiben, frisch und interessant sein und den Lesern stets die besten Arbeiten und neuesten Nachrichten vorlegen. Ein Hinweis auf unser Blatt und unsere hervorragenden Mitarbeiter genügt.

Im politischen Theile brachten wir Artikel von: Graf Albert Apponyi, Stefan von Wittö, Graf Aurel Dessenffy, Clemens Ernuski, Franz Fenyveshy, Béla Grünwald, Emerich Sódoshy, Ferdinand Horváthy, Ludwig Horváth, Paul Királyi, Albert Kovács, Paul von Somsich, Ladislans Tomcsanyi, Emerich Wehler, Adolf Bay, Graf Robert Szelinsky.

Im Feuilleton veröffentlichten wir Arbeiten von: Kornel Ábrányi jr., Emil Ábrányi, Madame Adam (Juliette Lamber) in Paris, Helene von Beniczky-Bajza, Graf Nikolaus Bethlen, Francis Broemel in London, Jules Claretie in Paris, Gregor Esikly, Graf Karl Corinini in Görz, Baron Carlos von Gagern in Dresden, General Richard Gelich, Baron Nikolaus Horváth, Hieronymus Lorm in Dresden, Hofman von Miksháth, Berthold Moldauer in Wien, Emil Pelschan in Frankfurt a. M., Elise Polko in Denh a. B., Gräfin Anna Pongrácz in Wien, P. A. Rosegger in Graz, Leopold von Sacher-Masoch in Leipzig, Thomas von Szana, Dr. Ludwig Tolnai, Béla von Tóth, Emil Mario Vacano in St. Pölten, Hermann Vambery, Johann Bajza, Johannes Biegler in Wien.

Unsere Romanbeilage wird wie bisher, so auch in Zukunft die besten Hervorbringungen der Weltliteratur publiziren. Gegenwärtig veröffentlichten wir ein Werk von

Helene Beniczky-Bajza: Der Roman einer Zigeunerin

dessen bisher erschienene Fortsetzungen neuentretenden Abonnenten gratis zugesendet werden.

Am ersten November beginnen wir mit der Veröffentlichung einer humoristi-schen Erzählung von

Moriz Jókai: „Ein Putsch in Rumänien.“

Im Laufe des Monates November folgt eine Novelle von

1140

Karl Erdmann Edler: „Baldine.“

Im Laufe des Monates Dezember publiziren wir nach diesen Meisterwerken der Literatur einen kleinen Roman von

Koloman Miksháth: „Das Gras von Lohina.“

Die Abonnementspreise betragen für einen Monat fl. 1.20, für drei Mo-nate fl. 3.50, für ein halbes Jahr fl. 7.—, für ein Jahr fl. 14.—.

Allen Abonnenten, welche das „Budapester Tagblatt“ vom 1. November bis zum 1. Jänner abonniren, liefern wir das Blatt im Monate Oktober gratis. Probenummern stehen Jedermann zur Verfügung.

Administration des „Budapester Tagblatt“, Budapest, Gittergasse 7.